יוָהַיַה לַכֵּם לְצִיצָת וּרָאַיתֵם אֹתוֹ וּזְכַרְתָּם כו' לְמַעַן תִּזְכָּרוּ וַעֲשִׂיתֵם כו'.

Introduction

This discourse by Rabbi Shneur Zalman of Liadi, known as the Alter Rebbe (1745–1812), explores profound mystical dynamics within the mitzvah of *tzitzis* and its connection to the inner workings of Divine revelation and human spiritual refinement. The Alter Rebbe — founder of Chabad Chassidus and a central figure in the development of Chassidic philosophy — lived in Liozna and later in Liadi, Belarus. A disciple of the Maggid of Mezritch and spiritual successor to the Baal Shem Tov's teachings, he was renowned not only for his legal and mystical scholarship but for synthesizing deep Kabbalistic truths into a rational, disciplined structure. This discourse draws from the verse "And it shall be for you as *tzitzis*... and you shall see it and remember all the mitzvos of Hashem" (Bamidbar 15:39–40), unpacking how the physical act of a mitzvah draws down the infinite light of Hashem. Through metaphors like hairs (שֵׁעֶרוֹת) representing attenuated Divine light, and vivid images of the *t'cheiles* thread, the Alter Rebbe reveals the soul's journey from separation to union, from ego to self-nullification. He concludes by differentiating between higher and lower forms of Divine unification, giving us a blueprint for living a life of holiness that draws the infinite into the finite.

And it shall be for you as a tzitzis, and you shall see it and remember etc., so that you will remember and perform etc.	וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם כו' לְמַעַן הָזְכָרוּ וַעֲשִׂיתָם כו'.
Behold, Knesses Yisrael is called "kallah" (bride), and the Holy One, blessed be He, is called by the name "chassan" (groom), as it is said: "on the day of His wedding" — this is the Giving of the Torah (Shir HaShirim 3:11), and it is written (Hoshea 2:18), "on that day you shall call Me 'my husband' etc."	הָנֵה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרֵאת כַּלָּה וְהַקֶּבָ"ה נִקְרָא בְּשֵׁם חָתָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּיוֹם חֲתֻנָתוֹ זֶה מַתַּן תּוֹרָה, וּכְתִיב בִּיוֹם הַהוּא תִּקְרָאִי אִישִׁי וְגו'.
And the matter is, for behold it is written (Bereishis 2:23), "therefore she shall be called ishah (woman), for from ish (man) was she taken," for Knesses Yisrael is called by the name ishah because of "eish Hashem" (fire of Hashem).	ְוָהָעָנְיָן כִּי הָנֵּה כְּתוּב לָזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לַקְחָה זֹאת, שֶׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרַאת בְּשֵׁם אִשָּׁה עַל שֵׁם אֵשׁ ה.'ה
For with the letter "hei" He created them (Yeshayahu 26:4) — "Hashem formed them," and by the breath of His mouth all their host (Tehillim 33:6), which is the source and utterance of the ten utterances with which the world was created. That is, the one saying by which the world could have been created, etc.	פִּי בָּה' בָּרָאם, ה' מוֹצָאוֹת הַפֶּה וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם, שֶׁהוּא מָקוֹר וּמוֹצָא הַעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת שֶׁנִּבְרָא בָהֶם הָעוֹלָם, דְּהַיְנוּ הַמַּאֲמָר אֶחָד שֶׁיָכוֹל לְהִבָּרוֹת כו'.
And the matter of the "hei" is, for it is a light letter that has no substance — which is merely a radiance — that comes from the vapor of the heart to the mouth to be the source of speech.	וְעִנְיַן הַהֵּ"א הוּא לְפִי שֶׁהִיא אֶתָּא קַלִּילָא דְּלֵית בֵּיה מִשְּׁשָׁא, שֶׁהִיא הָאָרָה בְּעַלְמָא הַיוֹצֵאת מֵהֶבֶל הַלֵּב לַפֶּה לִהְיוֹת מָקוֹר הַדִּבּוּר.

For that radiance does not touch the essence and being of the soul, only a power that spreads from it, that extends from the external level alone; for this is not a drawing from the innerness of the soul.	שֶׁהָאֲרָה הַהִּיא אֵינָה נוֹגַעַת לְעַצְמוּת וּמַהוּת הַנֶּפֶשׁ, רַק כֹּחַ הַהִּתְפַּשְׁטוּת מִמֶּנָּה, שֶׁנִּמְשָׁךּ מִבְּחִינַת חִיצוֹנִיּוּת בִּלְבַד, שָׁאֵין זוֹ הַמְשָׁכַת פְּנִימִיּוּת הַנָּפֶשׁ.
And similarly, by way of example, the vitality drawn to be the creation and formation of the worlds yesh me'ayin (something from nothing), and to be memale kol almin (filling all worlds) and sovev kol almin (surrounding all worlds), is nothing but a radiance and illumination from the external aspect — that is, from His Kingship, which is only a spreading outward to another.	ְוְכָךְ עַד מָשָׁל הַחַיּוּת הַנִּמְשֶׁךְ לִהְיוֹת בְּרִיאָה וְהִתְהַוּוּת הָעוֹלֶמוֹת מֵאַיִן לְנִשׁ, וְלִהְיוֹת מְמַלֵּא כָל עָלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, אֵינוֹ אָלָּא זִיו וְהָאָרָה מִבְּחִינַת חִיצוֹנִיּוּת, דְּהַיְנוּ מִבְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שָׁאֵינָה אֶלָּא הִתְפַּשְּׁטוּת לַזּוּלָתוֹ כו' שָׁאֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עָם כו' כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר.
And this radiance and drawing into Knesses Yisrael — the source of souls — to have in them a fire and excitement to be ignited and inflamed with flaming fire and yearning to be nullified and included in the Light of the Infinite One, blessed be He, is called ishah — "eish Hashem."	ְוָהָאָרָה וְהַמְשָׁכָה זוֹ בִּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מָקוֹר הַנְּשָׁמוֹת, לִהְיוֹת לָהֶם אֵשׁ וְהִתְלַהֲבוּת, לְהִתְלַהֵט וְלָבוֹעַ בִּרְשָׁפֵי אֵשׁ וְתַשׁוּקָה, לָבָּטֵל וְלִיכָּלֵל בָּאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא, נִקְרֵאת אִשָּׁה אֵשׁ ה'.
As it is written (Bereishis 3:16), "and to your man shall be your desire," and it is written (Mishlei 20:27), "the soul of man is a candle of Hashem" — for the soul is called a ner (lamp), like a lamp that burns upward from below by its natural tendency, like a flame that rises on its own.	כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ, וּכְתִיב נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם, שֶׁהַנְּשָׁמָה קְרוּיָה נֵר, כְּנֵר הַדּוֹלֵק מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה בָּטֶבַע תּוֹלְדָתָה, וּכְשֶׁלְהֶבֶת הָעוֹלָה מֵאֵלֶיהָ.
Before its coming to this world to be enclothed in the physical body, and even afterward — anyone who comes to fill his hand and heart to Hashem, has within the power of his soul to arouse the love etc., as explained in Tanya.	קֹדֶם בּוֹאָה לָעוֹלָם הַזֶּה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגַּשְׁמִי, וְגַם אַחַר כָּךְ — כָּל הַבָּא לְמַלֵּא אֶת יָדוֹ וְלִבּוֹ לַה', הֲרֵי בְּכֹחַ נַפְשׁוֹ לְעוֹרֵר אֶת הָאַהָבָה כו' כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסֵפֶר שֶׁל (תֵניא).
However, to understand: since the vitality that is drawn to create beings <i>yesh me'ayin</i> (something from nothing) — which are in a state of thick and separated existence from the "Ayin" — how can they have the ability to possess a state of bittul (self-nullification) and inclusion in the aspect of the Infinite One, blessed be He?	אַדְּ לְהָבִין מֵאַחַר שֶׁהַחַיּוּת נִמְשֶׁדְּ לִהְיוֹת נִבְרָאִים מֵאַיִן לְיֵשׁ שֶׁהֵם בְּחַיּוּת עֲמוּמָה נִפְרָדִים מֵאַיִן יִהְיֶה לָהֶם הַכּּחַ לִהְיוֹת לָהֶם בְּחַיּוּת בִּטוּל וְהָתְכֵּלְלוּת בִּבְחִינַת אֵין־סוֹף כו'כו
Behold, on this the verse says (Bereishis 2:23), "for from man (ish) this was taken" — ish (man) is fire (eish) plus yud (יו"ד), for the yud is the aspect of Supernal Chochmah (Wisdom), for the yud is a small dot.	הָנֵה עַל זֶה אָמַר הַכָּתוּב כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹאת — אִישׁ אֵשׁ יו"ד, כִּי יו"ד הוּא בְּחִינַת חָכְמָה עִילָאָה , שֶׁהַיּו"ד הִיא נְקוּדָה קְטַנָּה.

	र्वे विक्रिक रहे । अर्थ विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रियों विक्रिय
And so, Chochmah is only like a flash that flashes in the mind before it comes to Binah and understanding in revealed consciousness, for Binah is the expansion of understanding — the widening of the intellect in a broad and lengthy path.	ְּוְכָךְ הַחָּכְמָה הִיא רַק בְּחִינַת בָּרָק הַמַּבְרִיק בַּמּוֹחַ קֹדֶם שֶׁבָּאָה לִידֵי בִּינָה וְהַשִּׂגָה בְּהִתְגַּלּוּת הַמּוֹחַ , שֶׁהַבִּינָה הִיא הַרְחָבַת הַדֵּעַת וְהִתְרַחֲבוּת הַמּוֹחַ בְּדֶרֶךְ אֲרוּכָה וַ רְחָבָה
And thus, by way of example, Supernal Binah is the world of delight for the souls who take pleasure and enjoy through their comprehension and understanding in the light of the Infinite One, blessed be He.	ְּוְכָךְ עַד מָשָׁלֹ, בִּינָה עִילָּאָה הִיא עוּלַם הָעֹנֶג לַנְּשָׁמוֹת, שָׁמָּתְעַנְּגִים וְנֶהֶנִים בְּהַשְׂכָּלָתִם וְהַשָּׂגָתִם בְּאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא.
And this understanding is called "yesh" (something), as it is written (Mishlei 8:21), "to bequeath those who love Me yesh (substance)," and it is called Gan Eden.	ְהַשָּׂגָה זוֹ נִקְרֵאת בְּשֵׁם יֵשׁ , כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לְהַנְחִיל אֹהַבִּי יֵשׁ, וְנִקְרָא גַּן עֵיֶדן .
But "Chochmah from Ayin" (Iyov 28:12) — this is the aspect of <i>Eden</i> , the source of delight, for there is no revealed delight in Chochmah, since it is still flashing in the mind before it becomes revealed in Binah and comprehension.	אָבָל חָכְמָה מֵאַיִן כו', הוּא בְּחִינַת עֵדֶן, מָקוֹר הָעֹנֶג , כִּי אֵין תַּעֲנוּג נִגְלֶה בַּחָכְמָה , בְּשָׁעָה שֶׁעֲדֵיִן מַבְרִיק בַּמּוֹחַ קֹֹדֶם שֶׁמִּתְגַּלֶּה בַּבִּינָה וְהַשְּׁגָה.
For only then is the delight revealed; whereas in Chochmah, the delight is still in its source and hidden.	שֶׁאָז מִתְגַּלֶּה הַתַּעֲנוּג, מַה שֶׁאֵין כֵּן בַּחָכְמָה — עֲדֵיִן הַתַּ עֲנוּג הוּא בְּמְקוֹרוֹ בְּהָעְלֵם .
For "Chochmah from Ayin" is the aspect of total bittul in the Infinite Light, blessed be He.	כִּי חָכְמָה מֵאַיִן כו' — הִיא בְּחִינַת בִּטוּל מַמָּשׁ בְּאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא.
And "with Chochmah He established the earth" (Mishlei 3:19), meaning — to draw down the aspect of bittul into the source and root of the souls of Israel.	וּבָחָכְמָה יָסַד אָרֶץ — לִהְיוֹת נִמְשֶׁךְּ בְּחִינֵת בִּטוּל בְּמָקוֹר וְשֹׁרֶשׁ נִשְׁמוֹת יִשְּׂרָאֵל .
And "from there it separates" (Bereishis 2:10) and divides into ten sefirot (spheres) of Israel — which are the roots of souls — and within them are branches, etc., to draw also into them the aspect of bittul.	וּמִשֶּׁם יָפָּרֵד — וּמִתְחַלֵּק לְעֶשֶׂר סְפִּירוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת יִ שְׂרָאֵל , שֶׁהֵם שָׁרְשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת , וּבָהֶם עֲנָפִים כו', לְהַמְשִׁיךְ בָּהֶם גַּם־כֵּן בְּחִינַת בִּטוּל
And to have bittul of <i>yesh</i> (ego-existence) in the aspect of <i>ishah</i> and <i>ner</i> — and this is "the candle of Hashem," meaning: it is drawn from the level of Havayah (י-ה-ו-ה) that the soul should be in the aspect of a lamp.	ןלָהְיוֹת לָהֶם בִּטוּל הַיֵּשׁ בִּבְחִינַת אִשֶּׁה וְנֵר , וְזֶהוּ גֵר הוי׳ — פֵּרוּשׁ, שֶׁנִּמְשָׁךְ מִ בְּחִינַת הוי׳ לִהְיוֹת הַ נְּשָׁמָה בִּבְחִינַת גֵר.
But how can there be a drawing of Supernal Chochmah into revealed form below? — this is like the analogy of a drop from the brain of the male, which must first spread through all the limbs, etc.	אַךּ אֵיךְ תִּהְיֶה הַמְשָׁכַת חָכְמָה עִילָּאָה בִּבְחִינַת גִּילוּי לְמֵטָה? — הָנֵה הוא עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל כְּמוֹ טִפָּה מִמּוֹחַ הַזָּכָר, שָׁמֻכְרָחַת לְהִתְפַּשֵּׁט הְחִלָּה בְּכָל הָאֵבָרִים כו'.

So too, there must be a spreading and drawing of Chochmah through the 248 limbs of the King — which are the 248 commandments.	בָּך צָרִיךְ הִתְּפַּשְׁטוּת וְהַמְשָׁכַת הַחָּכְמָה עַל יְדֵי רַמַ"ח אַבָּרִין דְּמַלְכָּא, שָׁהֵם רַמַ"ח מִצְּוֹת.
For the mitzvos are vessels for the light of the Infinite One, blessed be He, that is enclothed within them — like the limbs that are vessels for the soul and the spirit of life that spreads within them.	שֶׁהַמִּצְוֹת הֵן כֵּלִים לְאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא הַמִּתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, כְּמוֹ הָאֵבְרִים שֶׁהֵם כֵּלִים לַנֶּפָשׁ וְרוּחַ הַחַיִּים הַמִּתְפַּשֵּׁט בָּהֶם.
And the mitzvos themselves draw the aspect of Supernal Chochmah — the aspect of bittul — into the totality of the souls of Israel, that they should be in the state of <i>ishah</i> and <i>ner</i> , whose combined gematria is 250 (ר"ז).	וְהַמָּצְוֹת הַן־הֵן שָׁמַּ מְשִׁיכוֹת בְּחִינֵת חָכְמָה עִילָּאָה , בְּחִינֵת בִּטוּל , לְכְלֶלוּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל , שֶׁיִּהְיוּ בְּבְחִינֵת אָשָׁה וְנֵר, שֶׁבְּגִימֵטְרִיָּא ר"ן.
And this is as it says in the Zohar (Parshas Terumah 166b) — for the 248 mitzvos that are drawn below are drawn through the two aspects of "right" and "left" — "His left hand is under my head, and His right hand embraces me" (Shir HaShirim 2:6), for the influence and drawing of the Infinite Light below is in the aspect of <i>chesed</i> (kindness) and water, which descend from a high place.	וְהַיְינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזּהֵר בָּרָשַׁת תְּרוּמָה דַף קס"ו ע"ב, כִּי בְּחִינֵת רַמַ"ח מִצְוֹת הַנִּמְשֶׁכוֹת לְמֵטָה — נְמְשָׁכוֹת עַל יְדֵי ב' בְּחִינוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל, שְׂמֹאלוֹ תַּחָת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי, כִּי הַהַשְׁפָּעָה וְהַמְשָׁכַת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא הַנִּמְשֶׁכֶת לְמַטָּה — הִיא ג'בְּבְחִינַת חֶטֶד וּמַיִם שֶׁיוֹרְדִים מִמָּקוֹם גָּבוֹהַ כו
However, if the drawing were to be extended below exactly as it is above, the worlds would not be in the state of <i>yesh</i> (somethingness) and separate entity at all.	אַדּ אָם הָיָתָה הַהַּמְשָׁכָה נִמְשֶׁכֶת לְהִיוֹת לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהִיא לְמַעְלָה, לֹא הָיוּ הָעוֹלָמוֹת בִּבְחִינֵת יֵשׁ וְדָבָר נִפְּרָד כְּלָל.
Rather, there must be an aspect of <i>tzimtzum</i> (contraction) so that it will be in the state of <i>yesh</i> , and yet even so, the bittul (nullification) will still be drawn into them — that is, that the bittul will be from the <i>yesh</i> and specifically from the separate entity, etc., as is explained elsewhere.	ןצָרִיךְ לִהְיוֹת בְּתִינַת אִמְצוּם , שֶׁיְהָיֶה בְּבְתִינַת יֵשׁ, וְאַרְ־עַלֹ־פִּי־כֵן יִהְיָה נִמְשָׁךְ לָהֶם בִּטוּל , דְּהַיְנוּ שֶׁ הַבְּטוּל יִ הְיֶה מִן הַיֵּשׁ וְדָבָר נִפְּרָד דַּוְקָא כו', וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר.
And see what is written in Parshas Miketz, discourse <i>HaMagbi'hi Lasheves</i> — the explanation of "HaMagbi'hi Yud," that the yud in the hei — that the dalet is the aspect of "has nothing of its own," becomes a hei through the yud within it.	וְעַיֵּן מֵה שֶׁכָּתוּב בְּפַרְשֵׁת מִקֵץ סְדְרָן דְּבָרִים הַמַּתְחִיל] הַמַּגְבִּיהִי לָשֶׁבֶת, פֵּירוּשׁ הַמַּגְבִּיהַ יו"ד — שֶׁהִיא יו"ד שֶׁבַּהַ"א, שֶׁהַדְּלֶ"ת הִיא בְּחִינַת דְּלֵית לֵיה [.מִגַּרְמֵיה כְּלוּם, נַעֲשֵׂית ה' עַל־יְדֵי הַיּו"ד שֶׁבְּתוֹכָה
And this is the aspect of the mitzvah, that from <i>tzedek</i> (righteousness) it becomes <i>tzedakah</i> (charity), etc. — see there.	וְהַיִּינוּ בְּחִינַת הַמִּצְוָה שֶׁמָּצֶּדֶק נַעֲשֵׂית צְדָקָה כו', עַיֵּן שָׁם.
It turns out that through the mitzvah, the yud is drawn into the dalet to become a hei — the name of Hashem.	נִמְצָא, שָׁעַל־יְדֵי הַמִּצְוָה נִמְשָׁךְ הַיּו"ד בְּתוֹךְ הַדְּלֶ"ת , לְהְיוֹת נַעֲשָׂה ה

· 1 · - · - · - · - · - · · · · · · · ·
ְוֹזֶהוּ מַמָּשׁ כְּעִנְיָן הַמְּבוֹאָר כָּאן, שֶׁהַמִּצְוֹת הֵן־הֵן שֶׁמַּמְשִׁיכוֹת בְּחִינַת חָכְמָה עִילָּאָה, בְּחִינַת אֵשׁ יו"ד 'לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל — שֻׁתִּהְיֶינָה בִּבְחִינַת אֵשׁ ה' כו'.
ן זֶהוּ שֶׁאָמֵר בַּמִּדְרָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים עַל־פָּסְוּק סַמְכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת — בִּשְׁתֵּי אֵשׁוֹת.
וּבַתִּיקוּנֵי זֹהַר פֵּירֵשׁ תְּרֵין אֵשִׁין — אֵשָׁא חִיוָורָא וְאֵשָׁא סוּמָקָא.
וּבְתִיקּוּן ס"ד פֵּירֵשׁ בָּאֲשִׁישׁוֹת — אִישׁ וְאִשֶּׁה , וְהַכַּּוָנָה הַכּּלֹ אֶחָד: דְהַיְנוּ בְּחִינַת אֵשׁ יו"ד וְאֵשׁ ה' הַנַּ"ל.
בּ אֲבָל הִנֵּה הָאָרָה וְהַמְשָׁכָה זוֹ אֲשֶׁר בִּבְּחִינַת חָכְמָה עִילָּאָה, לְהַמְשִׁיךּ בִּבְחִינַת בְּטוּל לְמַשָּה בַּעוֹלָמוֹת הַנִּבְרָאִים — הִיא מֵאִירָה וְנִמְשֶׁכֶת מִלְמַעְלָה, מֵאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא שֶׁלְמַעְלָה מַעְלָה מִן הַחָּכְמָה.
כִּי הָנֵּה לִ הְיוֹת גִּלּוּי אוֹר אֵין־סוֹף בֶּרוּף הוּא בַּחָכְמָה, אַף־עַל־פִּי שֶׁ"אִיהוּ חָכִים וְלֹא בְּחָכְמָה יְדִיעָה" כו' — מִבָּל־מָקוֹם, לָהִיוֹת גִּלּוּי אֲפָלוּ בְּבְחִינָה זוֹ שֶׁיֵשׁ שַׁיָּכוּת — לָקְרוֹא לוֹ בְּשֵׁם חָכִים כְּלָל
הַרֵי אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא — בִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא — אֵין לוֹ סוֹף וְאֵין לוֹ תַּכְלִית, וְהוּא רָם וְנִשָּׂא כו'.
אָלָא הַמְשָׁכָה זוֹ לִהְיוֹת גִּלּוּי זָה נִקְרֵאת עַל דֶּרֶךְ מָשָׁל בְּשֵׁם שְׂעָרוֹת.
שֶׁכְּמוֹ מָשֶׁל שְּׂעָרוֹת הָרֹאשׁ , שֶׁהֵן מִמּוֹתָרֵי הַמּוֹחִין , שֶׁיְנִיקְתָן וַאֲחִיזָתָן בַּמּוֹחִין שֶׁבָּרֹאשׁ
וְאַף־עַל־פִּי־כֵן, אֵין עִקַּר הַחַיּוּת שֶׁבַּמּוֹחִין נִמְשֶׁדְּ בָּבֶם, שֶׁהָרֵי אָם חוֹתְכִין אוֹתָם לֹא יִכְאַב כְּלָל .
אֶלֶּא הַמְשָׁכָה זוֹ מִמּוֹתָרֵי הַמּוֹחִין, שֶׁאֵינָה נוֹגַעַת לְעַצְמוּת וּמַהוּת הַחַיּוּת.
וְאַף גַּם זוֹ — אֵינָה אֶלָּא הָאָרָה מְעַטָּה וּמְצִמְצֶמֶת, צָרֶךְ חָלָל הַשַּׂעָרָה כו'.

7 1 = 7 = 7 = ₹ + 1 1 1
בָּךְ הָאָרָה וְהַמְשָׁכָה זוֹ לִהְיוֹת גִּלּוּי אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוֹא בַּחָכְמָה — הִיא בִּבְחִינַת שְׂעָרוֹת, שֶׁאֵין לָהֶם עֵרֶךְ וְיַחַס לְעַצְמוּת וּמַהוּת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא.
ןזוֹ הִיא הַסִּיבָּה הַגּוֹרֶמֶת לְהִתְחַלְּקוּת הַהַשְּׁפָּעָה וְהַהַמְשָׁכָה בִּרְבוֹי הִתְחַלְּקוּת לַעֲולָמוֹת אֵין מִסְבָּר, וִכוּלֶם אֵין דּוֹמִין זֶה לָזָה.
שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֻ בְדֵּל מֵחֲבֵירוֹ , וְהַיִינוּ מִ פְנֵי הָבְדֵּל הַ שָּׂנָתָם בָּאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא הַנְּמְשָׁדְּ לָהֶם.
שֶׁאֵין הַשָּׂגַת אֶחָד דּוֹמָה לַחֲבֵירוֹ. וְלָכֵן נִקְרָאִים שִׂכְלִיִּים נִבְדָּלִים, שָׁאֵין הַבְדָּלָם וְהִתְחַלְּקוּתָם אֶלָּא בִּבְחִינַת שִׂכְלָם וְהַשָּׂגָתָם.
דְבִלְעָדֵי הָכֵי לֹא שַׁיָּידְ בָּהֶם פֵּרוּד, שֶׁאֵינוֹ אֶלָּא] [.בַּגַשְׁמִיּוּת, שֶׁתוֹפֵס מָקוֹם
ְרֵכֵן בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, מֵעוֹלָם וְעֵד עוֹלָם כו', וּמִשְׁם נִמְשְׁהְ בְּחִינַת בִּטוּל — שָׁהוּא הַמְשָׁכַת הַשָּׂנֵת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא גַּם בָּעוֹלָמוֹת הַנִּבְרָאִים, לְכָל חַד וְחַד לְפּוּם שִׁיעוּרָא דִּילֵיה.
ן זָהוּ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתָם אוֹתוֹ — דְּקָאֵי עַל פָּתִיל תְּכֵלֶת דְּלְעֵיל מִינֵיה בַּפָּסוּק הַקּוֹדֵם.
וְתָּכֵלֶת עִמְרָא הוּא בְּחִינַת וְשַׂעַר רֵישֵׁיה כַּעֲמַר נָקֵא, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׂעָרוֹת הַנַּ"ל — אֶלֶּא שֶׁנִּצְכֵּע בְּגוָוּן הָכֵלֶת.
שֶׁכַּצִשֶּׁר נִמְשָׁךְ לְמַשָּׁה, נַצֲשֶׂה בְּחִינַת הְּכֵלֶת, שֶׁהַגָּוֶן הַהוּא הוּא מִנְּהוֹרָא תַּתָּאָה הַנָּאֱחָזֶת בַּפְּתִילָה.
שֶׁכַּאֲשֶׁר מְכַלֶּה דָּבָר גַּשְׁמִי הַנֶּאֲחָז בּוֹ כְּמוֹ פְּתִילָה אוֹ עֵצִים, מִשְׁתַּנֶּה הַגָּוָן לְתְּכֵלֶת.
ְוְכָהְ עַל דֶּרֶהְ מָשָׁל אָמְרוּ תְּכֵלֶת דּוֹמֶה לַיָּם, וְיָם לָרָקִיעַ, וְרָקִיעַ דּוֹמֶה לְכִּפֵּא הַכָּבוֹד — בְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַהְ, שֶׁנָקְרֵאת אֶרֶץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ.

A A A A A A A A A A A A A A A A A A A	
For the fact that the worlds receive their vitality from it is through bittul and inclusion — in accepting upon themselves the yoke of the kingdom of Heaven to be nullified and included in their source.	שֶׁהָעוֹלָמוֹת מְקַבְּלִים חַיּוּתָם מִמֶּנָּה — הוא עַל־יְדֵי בִּטוּל וְהִתְּכַּלְלוּת, שֶׁמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, לְהָבָּטֵל וְלִיבָּלֵל בְּמְקוֹרָם.
But in contrast, the aspect of separation and the sitra achra does not receive vitality from there.	מַה שָׁאֵין כֵּן בִּבְחִינַת נִפְּרָד וְסִטְרָא אָחֲרָא, אֵין נִמְשָׁדְּ לוֹ חַיּוּת מִשָּׁם.
(See Midrash Rabbah Naso ch. 14; in the seventh Nasi [Zohar III, 257b]; and "cheilek leyirei'av techeiles — for it is a semblance of His Glory," etc. — see there.)	וְעַיֵּן בְּרַבָּה נָשׁוֹ בֶּּרֶק י"ד. בַּנָּשִׂיא הַשְּׁבִיעִי דַּף רנ"ז) ע"ב. וְחֵלֶק לְיִרְאָיו תְּכֵלֶת שֶׁהוּא מֵעֵין כְּבוֹדוֹ כו' עַיֵּן שָׁם.
And since the worlds are created in the state of <i>yesh</i> , this is analogous to light that is grasped by a physical thing — and therefore this drawing of the spreading vitality from His kingship, to give life to the created worlds <i>yesh me'ayin</i> , is called <i>techeiles</i> , which is the drawing of bittul — that the <i>yesh</i> be nullified.	וּמֵאַחַר שֶׁהָעוֹלָמוֹת הֵם נִבְרָאִים בִּבְחִינַת נֵשׁ, הֲרֵי זֶה כְּמָשֶׁל אוֹר שֶׁנָּאֲחָז בְּדָבָר גַּשְׁמִי. וְעַל־כֵּן נִקְרַאת הַמְשָׁכָה זוֹ שֶׁל הִתְפַּשְׁטוּת הַחַיּוּת מִבְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַף לְהַחֵיוֹת הָעוֹלָמוֹת הַנִּבְרָאִים מֵאַיִן לְיֵשׁ — בְּשֵׁם הְּכֵלֶת, שֶׁהוּא הַמְשָׁכַת הַבִּטוּל, לִהְיוֹת הַיֵּשׁ בְּטֵל.
(And this is "like the Throne of Glory," for <i>kisei</i> (throne) is the aspect of bittul — just as the throne is nullified in relation to the one who sits upon it.)	ן ֶדְהוּ דּוֹמֶה לְכָפֵא הַכָּבוֹד, כִּי כָּפֵא — בְּחִינַת בִּטוּל,) (כְּמוֹ שֶׁהַכִּפֵא בָּטֵל לְגַבֵּי הַיּוֹשֵׁב עָלָיו.
And all this is drawn from the level of hairs — the level of <i>amra</i> , "and the hair of His head is like clean wool," which is the drawing of the Infinite Light, blessed be He, from far, far above Chochmah, as explained above.	ַן כָל זֶה נִמְשָׁדְּ מִבְּחִינַת שְּׂעָרוֹת, בְּחִינַת עִמְרָא — וְשַׂעַר רֵישִׁיה כַּעְמַר נָקֵא, שֶׁהוּא הַמְשָׁכַת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא שֶׁלְמַעְלָה מַעְלָה מֵהַחָּכְמָה, כַּנַּ"ל.
3. But this drawing is dependent on the service of Israel below, for they are the ones who draw down, through an arousal from below, by performing the mitzvos below because it is the command of the King.	שֶׁהֵם־הֵם הַמַּמְשִׁיכִים בְּאִתְעָרוּתָא דְלְתַתָּא , עַל־יְדֵי
So through this, they arouse an arousal from above, that there should be a drawing of the Infinite Light, blessed be He, in the form of hairs, drawn into the level of Chochmah into the 248 limbs of the King — these are the mitzvos, which become vessels and limbs for the life of Supernal Chochmah to spread and be enclothed within them.	בֶּךְ עַל־יְדֵי־זֶה מְעוֹרְרִים אִתְעָרוּתָא דִּלְעֵילָּא, שֶׁתִּהְיֶה הַמְשָׁכַת אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְּ הוּא בִּבְחִינַת שְׂעָרוֹת, נִמְשֶׁכֶת בִּבְחִינַת חָכְמָה לְרַמִ"ח אֵבָרִין דְּמַלְכָּא — הֵן הַמִּצְוֹת — שָׁתִּהְיֶינָה כֵּלִים וְאֵבָרִים לְהִתְפַּשֵׁט וּלְהָתְלַבֵּשׁ בָּהֶם חַיֵּי חָכְמָה עִילָּאָה.
So that through them and by means of them the revelation will be drawn below, and the mitzvos will transmit the revelation of Chochmah.	ּפְדֵר שֶׁבָּהֶם וְעַל־יְדֵי־הֶן יוּמְשַׁךְ הַגִּלוּי לְמַטָּה, וְתִּהְיֶינָה הַמִּצְוֹת מֵשְׁפִּיעוֹת בְּחִינֵת גִּילוּי הַחָּכְמָה.

And this is, "And you shall remember all the mitzvos of Hashem and perform them" (Bamidbar 15:39) — meaning, that you shall do the mitzvos so that they become in the level of <i>zacharim</i> (males), who transmit the revelation of Chochmah and the aspect of bittul — that there be below a nullification of the <i>yesh</i> , as above.	ְוֶזֶהוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַצְשִׂיתֶם אֹתָם — כְּלוֹמֵר, שֶׁתַּצְשׁוּ אֶת הַמִּצְוֹת לִהְיוֹתֶן בִּבְחִינַת זְכָרִים, הַמֵּשְׁפִּיעִים גִּילוּי הַחָּכְמָה, וּבְחִינַת הַבִּטוּל — לְהִיוֹת לָמֵטָה בִּטוּל הַיֵּשׁ, כַּנַּ"ל.
But, "and you shall not stray after your hearts after which you stray" — <i>straying</i> refers to a state of foreign passion and strange flames, like a harlot who lusts after strangers and turns away from her husband.	אָבָל וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זוֹנִים כו' דְנוּת נִקְרֵאת בְּחִינֵת הִתְלַהֲבוּת וְרִשְׁפֵּי אֵשׁ זָרָה, בָּמוֹ זוֹנָה הַלְּהוּטָה אַחֲרֵי זָרִים וְסָרָה מֵאַחֲרֵי בַּעְּלָה.
That all the pleasures which a person needs to have from this world should be with coldness, as if coerced, etc.	שֶׁכָּל הַנָּאוֹת הַצְּרִיכוֹת לָאָדָם לֵהָנוֹת מֵעוֹלֶם הַזֶּה, הָהָיֶינָה בְּקֵרוּרוּת וּכְאָלּוּ כְּפָאוֹ כו'.
And as our sages said: "Their Torah is permanent, and their work is temporary." <i>Temporary</i> means done merely incidentally, without any passion or heart's excitement — that one should not make it primary.	וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַזַ"ל: תּוֹּרָתָן קֶבַע וּמְלַאכְתָּן עֲרַאי — פֵּירוּשׁ עֲרַאי: דֶּרֶךְ עֲרַאי בְּעַלְמָא, בְּלִי הִתְּלַהְטוּת וְהִתְלַהְבוּת וַחֲמִימוּת הַלֵּב בְּלָל, שֶׁלֹא לַעֲשׂוֹתוֹ עִיקֶר לו
And just as a harlot is forbidden to her husband, as it says (Bamidbar 5:12–13): "A man whose wife goes astray and she was defiled,"	וּכְשֵׁם שֶׁהַזּוֹנָה אֲסוּרָה לְבַעְּלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: אִישׁ כִּי תִשְׂשָה כו' וְהִיא נִטְמָאָה כו'.
So too, one who is drawn after a foreign fire that is not for Hashem — into vanities of the world and human pleasures — cannot be in the level of <i>ishah</i> , "fire of Hashem," to receive from <i>ish</i> , "fire of yud."	כָּךְ, מִי שָׁנִמְשָׁךְ אַחֲרֵי אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא לַה', בְּהַבְּלֵי הָעוֹלָם וּתְעַנוּגוֹת בְּנֵי אָדָם — אֵינוֹ יָכוֹל לִהְיוֹת בִּבְחִינַת אִשָּׁה אֵשׁ ה', לְקַבֵּל מֵאִישׁ אֵשׁ יו"ד.
And as it is written in Midrash Rabbah on Koheles (Koheles Rabbah 7:23, 7a), on the verse: "I spoke with my heart" (Koheles 1:16) — the heart strays, as it is said (Mishlei 7:25), "Let your heart not turn aside to her ways."	וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּרַבָּה קֹהֶלֶת (דַּף ז' ע''א) עַל־פִּסְוּק דָּבַּרְתִּי אֲנִי עִם לָבִּי — הַלֵּב סוֹטָה, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּמִשְׁלֵי בָּרָק ז' כ"ה): אַל־יֵשְׁט אָל־דְרָכֶיהָ לָבֶּךְּ
The heart is a harlot, as it is said (Bamidbar 15:39), "And you shall not stray after your hearts after which you stray."	הַלֵּב זוֹנֶה, שֶׁנֶּאֱמֵר: וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכֶם כו' אֲשֶׁר אַתָּם זוֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
And on this it is said: "Turn from evil and do good" (Tehillim 34:15) — <i>good</i> refers to light.	וְעַלֹ זָה נָאֱמַר: סוּר מֵרָע וַשְשֵׂה טוֹב, טוֹב זָה הָאוֹר.
That is, in order for one's deeds to shine with the light of the Infinite One, blessed be He, it is necessary first to "turn from evil" — "and you shall not stray after your hearts."	כְּלוֹמֵר, שֶׁכְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ מַעֲשֶׂיו מֵאִירִים מֵאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ תְּחָלֶה סוּר מֵרָע, וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לָבַבְּכֶם

v == 11	Professional Control of the Control
Your hearts — specifically, for the heart is rooted in the element of fire.	לָבַ בְּכֶם דַּיִיקָא , שֶׁהַלֵּב הוּא מִ יסוֹד הָאֵשׁ .
And through this: "so that you shall remember" — that we become in the aspect of <i>zacharim</i> (males), who transmit.	וְעַל־יְדֵי־זֶה: לְמַ עַן תִּזְכְרוּ — שֶׁנִּהְיֶה אֲנַחְנוּ בִּבְחִינַת זְכָרִים הַמַּשְׁפִּיעִים.
(And in this aspect they said: "Do not read <i>morashah</i> [inheritance], but <i>me'orasah</i> [betrothed]," that the Torah is in the level of a <i>kallah</i> and betrothed to the souls of Israel, who are in the aspect of <i>zachar</i> and mashpia.)	וּבְבְחִינָה זוֹ אָמְרוּ: אַל תִּקְרֵי מוֹרָשָׁה אֶלָּא מְאוֹרָסָה,] שֶׁהַתּוֹרָה הִיא בִּבְחִינַת כַלָּה וּמְאוֹרָסָה לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שָׁהֵם בִּבְחִינַת זָכָר וּמֵשְׁפִּיעַ.
And so it says: "Israel is holy to Hashem, the first of His produce" (Yirmeyahu 2:3) — for Israel is the beginning and source of Torah, as it is written on the verse "My dove, etc."	— וְכֵן נֶאֱמֵר: קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית הְבוּאָתה שֶׁיִשְׂרָאֵל הוּא רֵאשִׁית וּמָקוֹר הַתּוֹרָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב 'עַל־פָּסְוּק יוֹנָתִי כו'.
That is: that in you and through you the mitzvos shall be called "vessels and limbs of the King," in which will be drawn the Infinite Light, blessed be He — for an arousal from below elicits an arousal from above.	דְהַיְנוּ, שֶׁבָּכֶם וְעַל־יְדֵיכֶם תִּהְיֶינָה הַמִּצְוֹת נִקְרָאוֹת בְּשֵׁם כֵּלִים וְאֵבָרִים דְּמַלְכָּא, לְהִיוֹת נִמְשָׁךְּ בָּהֶם אוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאִתְעָרוּתָא דִּלְתַּתָּא תָּלְיָא אִתְעָרוּתָא דָלְעֵילָא.
And this is "and you shall perform them" — "I consider it as if you have made Me."	וְזֶהוּ: וַעֲשִׂיתָם אוֹתָם, מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִילּוּ עֲשִׂאוּנִי
And this is accomplished through "and you shall not stray," for in the separate worlds, one who desires a certain thing and lusts for it becomes in the aspect of <i>nukva</i> (female), that receives — for he receives pleasure from that which he lusts for.	ְהַיְינוּ עַל־יְדֵי וְלֹא תָתוּרוּ, כִּי בָּעוֹלֶמוֹת הַנִּפְּרָדִים, מִי שֶׁחוֹשֵׁק לְדָבָר אֶחָד וּמִתְאַנֶּה אֵלָיו — נַעֲשֶׂה בִּבְחִינַת נוּקְבָא, שָׁהוּא מְקַבֵּל, מִפְּנֵי שָׁהוּא מְקַבֵּל תַּעֲנוּג מֵאוֹתוֹ דָבָר שָׁחוֹשֵׁק.
Whereas in the world of unity, one who is in the level of <i>ishah</i> , "fire of Hashem," becomes <i>zachar</i> (male), for their end is bound in their beginning — "the end of deed was in the first thought."	מַה שָׁאֵין כֵּן בְּעוֹלֵם הַיִּחוּד, עַל־יְדֵי שֶׁהוּא בִּבְחִינַת אִשָּׁה אֵשׁ ה', נַעֲשֶׂה בִּבְחִינַת זָכָר, כִּי נָעוּץ סוֹפָן בְּתַחִלָּתָן, וְסוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחַלָּה
And as our sages said on the verse (Tehillim 139:5), "Back and front You formed me" — <i>back</i> , in the act of creation.	וּכְמַאֲמֵר רַזַ"ל עַל־פָּסְוּק: אָ חוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי — אָחוֹר לָמַ עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית .
For in the act of creation, Adam HaRishon — who included all souls — was created last, in the final utterance of creation, which is "Let us make man."	שֶׁבְּמַ עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אָדָם הָרָאשׁוֹן (שֶׁהָיָה כָּלוּל מִכָּל הַנְּשָׁמוֹת) נִבְרָא בְּמַאֲמֵר אַחֲרוֹן מִכָּל הַנִּבְרָאִים — וְהוּא מַאֲמֵר נַעֲשֶׂה אָדָם.
And yet he is in the level of <i>kedem</i> (front/first), for the souls of Israel rose in thought — as it says: "Bereishis — for the sake of Israel who are called 'reishis' (first)."	ןאַף־עַל־פִּי־כֵן, הוּא בִּבְּחִינַת קֶדֶם, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עָלוּ בַּמַּחֲשָׁבָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: בְּרֵאשִׁית — בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִקְרָאוּ רֵאשִׁית.

ין הָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם כו' לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם כו'.

v - = - 11 - V = - 1	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
"And you shall be holy to your God." Behold, "kadosh" with a vav indicates drawing from the supernal holiness and the threefold "Kadosh," until "Hashem Tzeva'os."	וְהָיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹקֵיכֶם — הָנֵּה קָדוֹשׁ בְּּנָ"ו, הַיְנוּ הַמְשָׁכַת קְדָשָׁה הָעֶלְיוֹנָה, וְג' פְּעָמִים קָדוֹשׁ, עַד שָׁהוִי׳ צְבָאוֹת.
And this drawing of holiness is in the level of hairs, as mentioned above — for this is the idea of holiness, as it is written regarding the nazir: "He shall be holy he shall grow the hair of his head" (Bamidbar 6:5).	וְהַמְשָׁכַת קְדָשָׁה זוֹ — הִיא בִּבְחִינֵת שְׂעָרוֹת כַּנַּ"ל. וְזֶהוּ עִנְיַן קְדָשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב גַּבֵּי נָזִיר: קֵדוֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵל פָּרַע שְׂעַר רֹאשוֹ
And the drawing of the aspect of hairs is through an arousal from below, as explained above.	וְהַמְשָׁכַת בְּחִינַת שְּׁעָרוֹת הַנַּ"ל — הִיא עַל־יְדֵי אָתְעָרוּתָא דָלְתַּתָּא, כַּנַּ"ל.
And this is "and you shall be holy" — that you shall draw this holiness to your God.	וְזָהוּ וְהָיִיתָם קְדֹשִׁים, שֶׁאַתֶּם תִּהְיוּ מַמְשִׁיכִים קְדָשָּׁה זוֹ לֵאלֹקֵיכֶם.
Meaning: to the level of godliness that dwells within you — which is the level of His kingship, as it is written (Devarim 17:15): "You shall surely place upon yourself a king."	פֵּירוּשׁ: לְבְחִינַת אֱלוֹקוּת הַשׁוֹרָה בָּכֶם, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַדְ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: שׁוֹם תָשִׂים עָלֶידְ מֶלֶדְ כו
That is, the lower unification — the bittul of the <i>yesh</i> , like "we kneel and bow and give thanks," and like "the host of heaven bows to You."	שֶׁהוּא בְּחִינַת יִחוּדָא תַּתָּאָה, בִּחִינַת בִּטוּל הַיֵּשׁ, כְּמוֹ: וַאֲנַחְנוּ כוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, וּכְמוֹ: וְצְבָא הַשָּׁמֵיִם לְךָּ מִשְׁתַּחֲוִים
For even their bittul is a "yesh that is nullified."	כו אָפָלּוּ הַבָּטוּל שֶׁלָּהֶם נִקְרָא יֵשׁ מִי שֶׁבָּטֵל כו!
But the higher unification is the bittul of Supernal Chochmah — "and Chochmah is from Ayin" — utter nullity in the Infinite Light, blessed be He, who does not occupy space at all in true reality.	מַה שֶׁצֵין כֵּן יִחוּדָא עִילָּאָה, בְּחִינַת בִּטוּל חָכְמָה עִילָּאָה, וְהַחָּכְמָה מֵאַיִן כו' — בִּטוּל מַמָּשׁ בְּאוֹר אֵין־סוֹף בָּרוּדְ הוּא, שֶׁאֵינוֹ תּוֹפֵס מְקוֹם כְּלֶל, בָּאֱמֶת לַאֲמִיתוֹ
And as it says: "And we — what are we?" (Shemos 16:7).	יְרְעִנְיַן: וְנַחְנוּ מָה כו'.

NOTE Summary:

The discourse centers around how mitzvos — especially the *tzitzis* and its blue thread (*petil t'cheiles*) — serve as vessels to draw down the Infinite Light (*Or Ein Sof*) into this world. The *tzitzis* act as a spiritual antenna: their visible form reminds us of Hashem's presence and activates a cascade of spiritual cause and effect.

Drawing upon the Zohar's metaphor of hairs, the Alter Rebbe explains that just as hair derives from but does not reveal the essence of the brain, so too the Divine light that filters into the lower worlds comes through extreme contraction — allowing for diversity, multiplicity, and the possibility of individual identity. Despite this separation, through performing mitzvos with *kabbalas ol* (acceptance of the yoke of Heaven), we draw Divine light back down even into a state of *yesh* (ego/existence), restoring unity from within fragmentation.

יוָהָיָה לָכֵם לִצִיצָת וּרָאִיתֵם אֹתוֹ וּזְכַרְתֵּם כו' לְמַעַן תִּזְכָּרוּ וַעֲשִׂיתֵם כו'.

The discourse distinguishes between the spiritual posture of *zachar* (masculine/giver) and *nukvah* (feminine/receiver). One who lusts after worldly pleasures is passive, drawn to the outside — a spiritual *nukvah* — whereas one who performs mitzvos with selfless devotion becomes a spiritual *zachar*, a source of light. This reversal — where the "feminine" *ishah* becomes a "masculine" giver — is part of the mystery of Divine unity, where the end is rooted in the beginning.

Finally, the Alter Rebbe distinguishes between *Yichuda Ila'ah* (higher unification — pure self-nullification of *Chochmah*) and *Yichuda Tata'ah* (lower unification — acknowledgment of Divine presence while retaining separate identity). The *tzitzis* and their blue thread, when viewed with holy awareness, become instruments of *Yichuda Ila'ah*, drawing down the Divine in its most refined, transcendent form.

Practical Takeaway:

The mitzvos are not just sacred obligations; they are channels that draw Divine light into our world. But to serve as effective vessels, our actions must stem from *bitul* — a selfless submission to Hashem's will. The visible presence of *tzitzis* on our garments serves as a spiritual mirror: reminding us to withdraw from impulsive passions ("do not stray after your heart") and instead become initiators — *zacharim* — of Divine revelation.

True holiness is not detachment from the world, but integration: drawing the Infinite into the finite through deliberate, mindful mitzvah performance. Every act of *kabbalas ol* has the potential to elevate our ego-driven self (*yesh*) into a beacon of *Or Ein Sof*.

Chassidic Story:

Once, while traveling, the Alter Rebbe stayed in an inn where he noticed a simple Jew davening Shacharis. The man was holding his *tzitzis* and reciting the verse "And you shall see it and remember all the mitzvos of Hashem." He did so with deep emotion and tears, repeating the words several times.

Later, the Alter Rebbe remarked to his companions:

"Do you see that man? With his *tzitzis* alone, he is drawing down infinite light. He may not know lofty Kabbalistic terms, but the sincerity of his *bitul*, the simplicity of his fear of Heaven, and his love for mitzvos reach the same *Or Ein Sof* we seek through complex meditation."

This story is brought down orally by students of the Alter Rebbe and echoed in later Chassidic teachings, emphasizing that true Divine connection comes not from intellectual brilliance alone, but from pure-hearted fulfillment of Hashem's command. **END NOTE**]